

380

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lutego 1954 r.

w sprawie zwolnienia osiedleńców od podatku od nabycia praw majątkowych.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 9, poz. 74) oraz art. 3 ust. 1 i art. 35 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy §§ 1 i 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 13 października 1952 r. w sprawie zwolnienia osiedleńców od podatku od nabycia praw majątkowych (Monitor Polski Nr A-89, poz. 1385) stosuje się odpowiednio do osiedleńców, którym przydzielono gospodarstwa rolne w ramach akcji osiedleńczej w 1954 r.

2. Przepisy wymienione w ust. 1, których moc obowiązującą rozciągnięto przepisem § 1 ust. 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 24 sierpnia 1953 r. w sprawie zwolnienia osiedleńców od podatku od nabycia praw majątkowych (Monitor Polski Nr A-80, poz. 952) na pracowników państwowego gospodarstwa leśnego, stosuje się odpowiednio w akcji osiedleńczej w 1954 r.

§ 2. W przypadkach nabycia praw majątkowych przez osiedleńców, jeżeli obowiązek podatkowy powstał przed dniem wejścia w życie przepisów objętych § 1, a należny podatek nie został zapłacony, właściwe organy finansowe uprawnione są do:

- 1) zaniechania ustalenia zobowiązania podatkowego, o ile zobowiązanie to nie zostało dotychczas ustalone;
- 2) umorzenia zobowiązania podatkowego w granicach uprawnień zawartych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 50, poz. 362 i z 1952 r. Nr 32, poz. 225), gdy zobowiązanie to zostało już ustalone.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

381

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 23 lutego 1954 r.

w sprawie przekazania prezydiom wojewódzkich rad narodowych uprawnień Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła w zakresie tworzenia i łączenia powiatowych (miejskich) przedsiębiorstw przemysłu terenowego oraz przydzielania im środków do wykonywania planowych zadań.

Na podstawie art. 23 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 49, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła wynikające z art. 1 ust. 2, art. 6 i art. 19 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 49, poz. 439) w zakresie tworzenia i łączenia powiatowych i miejskich przedsię-

biorstw przemysłu terenowego oraz przydzielania im środków potrzebnych do wykonywania planowych zadań przekazuje się prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Przemysłu Drobного i Rzemiosła:
A. Żebrowski

382

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 1 lutego 1954 r.

w sprawie nabywania urzędzeń sklepowych od byłych właścicieli przedsiębiorstw prywatnych przez państwowe przedsiębiorstwa handlu i usług „Uzdrowiska”.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się na okres do dnia 31 grudnia 1954 r. przedsiębiorstwa podległe Centralnemu Zarządowi Handlu w Uzdrowiskach do nabywania używanych urzędzeń sklepowych od byłych właścicieli przedsiębiorstw prywatnych bez potrzeby uzyskania stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówienia przez jednostki do tego upoważnione — do wysokości 15.000 zł.

§ 2. 1. Nabycie urządzeń sklepowych o wartości powyżej 10.000 zł wymaga zgody dyrektora Centralnego Zarządu Handlu w Uzdrowiskach.

2. Zgoda dyrektora Centralnego Zarządu wymaga jest także w przypadku, gdy od tego samego właściciela lub współwłaścicieli sklepu (zakładu) nabywa się w tym samym lub różnym czasie kilka przedmiotów, należących do urządzenia sklepu (zakładu), a suma cen za poszczególne przedmioty przekracza 10.000 zł.

§ 3. Zakup następuje po cenach ustalonych w trybie określonym dekretem z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) i przepisami na jego podstawie wydanymi.

§ 4. 1. O każdym kupnie urządzeń przedsiębiorstwo „Uzdrowiska” powinno zawiadamiać wydział finansowy prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa i miejsce zamieszkania sprzedawcy z zastrzeżeniem, że w

przypadku niezajęcia wierzytelności w ciągu 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia należność zostanie wypłacona właścicielowi.

2. Wypłata należności następuje po upływie 14 dni od zawiadomienia, jeżeli przed upływem tego terminu władze finansowe nie dokonają zajęcia wierzytelności.

§ 5. Przy udzielaniu zamówień, o których mowa w § 1, nie mają zastosowania przepisy § 9 zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 marca 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Monitor Polski Nr A-20, poz. 297).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. *J. Kiljańczyk*

383

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 2 lutego 1954 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 13 listopada 1948 r. o należnościach funkcjonariuszów, zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministerstwu Leśnictwa, w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Na podstawie § 20 rozporządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 26 maja 1950 r. w sprawie uposażenia pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 24, poz. 218 i z 1951 r. Nr 56, poz. 390), w związku z wprowadzaniem w nadleśnictwach służbowego środka lokomocji — zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 43 ust. 1 zarządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 13 listopada 1948 r. o należnościach funkcjonariuszów, zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministerstwu Leśnictwa, w razie pełnienia czyn-

ności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Monitor Polski Nr A-81, poz. 761) — w wierszu 1 po wyrazie „Nadleśniczowie” dodaje się wyrazy „którzy nie dysponują służbowym środkiem lokomocji.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: w z. *J. Knothe*

384

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 25 lutego 1954 r.

w sprawie prowadzenia rejestru rowerów i warunków sprawdzania znajomości przepisów o ruchu drogowym.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 15 grudnia 1953 r. w sprawie ruchu rowerów na drogach publicznych (Dz. U. z 1954 r. Nr 3, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Posiadacz roweru obowiązany jest w terminie 14 dni od wejścia w posiadanie roweru zgłosić go do rejestru rowerów w prezydium miejskiej (dzielnicowej) bądź gminnej rady narodowej, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania posiadacza roweru.

2. Zgłoszenia dokonuje się pisemnie na formularzu „Zgłoszenie roweru do rejestru”, sporządzonym według wzoru stanowiącego załącznik nr 1.

§ 2. 1. Prezydium rady narodowej (§ 1 ust. 1) rejestruje rowery na podstawie otrzymanych zgłoszeń, wpisując je kolejno do „Rejestru rowerów”, prowadzonego według wzoru stanowiącego załącznik nr 2.

2. Rejestr rowerów powinien być założony w formie księgi z kolejno ponumerowanymi stronami.

§ 3. 1. Po wpisaniu roweru do rejestru posiadacz roweru otrzymuje potwierdzenie wpisu do rejestru rowerów zwane „kartą rowerową” według wzoru stanowiącego załącznik nr 3.

2. Karta rowerowa (ust. 1) jest ważna na okres 3 lat od daty jej wydania; po upływie czasu ważności posiadacz roweru obowiązany jest wystąpić o nową kartę rowerową w trybie, przewidzianym w § 1.

§ 4. W przypadku utraty posiadania roweru dotychczasowy posiadacz obowiązany jest w terminie 14 dni zawiadomić o tym prezydium rady narodowej, które wydało kartę rowerową, i jednocześnie zwrócić tę kartę.

§ 5. 1. W przypadku zniszczenia lub zagubienia karty rowerowej posiadacz roweru powinien zawiadomić